

Obrázky

z Vratislavic nad Nisou

MAREK ŘEHÁČEK

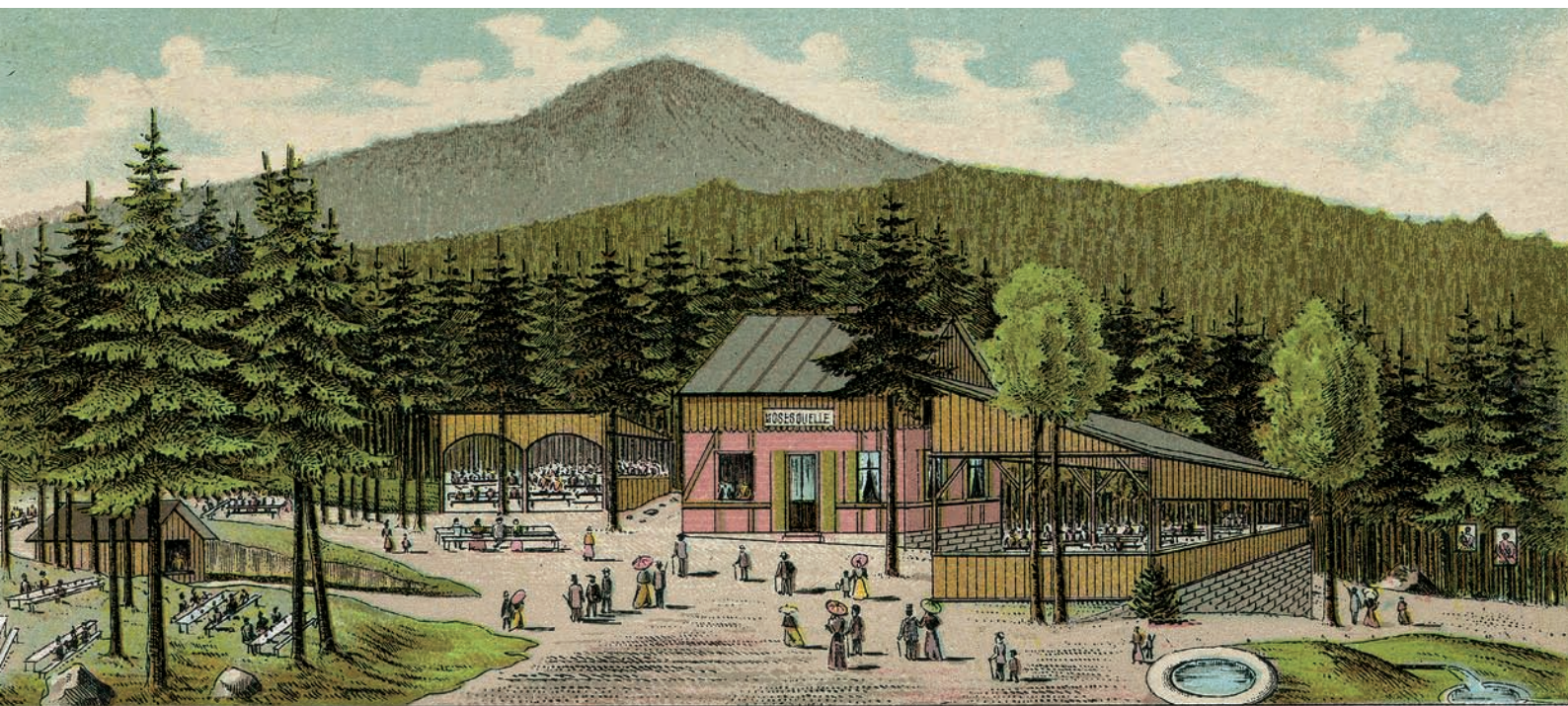

© Marek Řeháček, Obrázky z Vratislavic nad Nisou 17 – příloha vratislavického Zpravodaje 2019–09

Nejstarší podoba lesního hostince na Mojžíšově prameni připomínala ze všeho nejvíce nádražní architekturu kombinující režné cihlové zdivo a hrázdění. Pravda je ovšem ta, že v době vzniku tohoto občerstvovacího podniku byl podobný styl – někdy označovaný také za švýcarský – považován za ideální i pro romantická výletní místa.

Archiv Vítězslava Procházky

Gruss aus dem Wald-Restaurant „Mosesquelle“.
 Ida Schimm,
 Marie Prohacek,
 Alwine Oberpfanner.
 Tafel von B...
 und Land...
 Pfaffen...
 sind mit...

Prastará litografická pohlednice se značnou mírou zjednodušení a silně naivní perspektivou zobrazuje lesní restaurant Mosesquelle čili Mojžíšův pramen pod Císařským kamenem na konci 19. století, tedy v době jeho největší slávy. Uprostřed je znázorněna samotná restaurace cihlové barvy a okolo ní jsou dvě kryté verandy se stolečky a lavicemi. Pro značný počet návštěvníků bylo po okolí rozmístěno i další posezení a uprostřed byl ještě jeden dřevěný kiosek. Zcela napravo můžeme vidět studánku a na stromech svaté obrazy.

Archiv Petra Kurtina

Jedním z nejproslulejších výletních míst v okolí Vratislavic je lesní restaurace Mojžíšův pramen, kdysi nazývaná německy *Mosesquelle*, otevřená již neuvěřitelné půl-druhé století. Místo v lese nad vsí znali Vratislavičtí od pradávna a okolo studánky, které se přisuzovaly léčivé účinky, chodívala v 18. a 19. století procesí nahoru ke kapli do Milířů. O vzniku lesního šenku se vypráví tradiční historka, podle níž se měla roku 1876 sejít v jednom z hostinců dole ve Vratislavicích veselá společnost. Seděl v ní mimo jiné i majitel lesa u studánky starý Schäfer a také zdejší vykutálený šprýmař – švec Anton Scholze. Bavili se o procesích a účasti na nich a švicko se začalo vytahovat, že hojně účasti

lidí využije. Bude prý poutníkům u pramene prodávat pivo a klidně vytočí celý sud! Sázka byla přijata a švec nakonec vyhrál – v neděli poutníci do Milířů vypili hned dva sudy piva! Na to se v hlavě hostinského Wundraka zrodil nápad postavit na místě u pramene lesní výčep. Ten se stal zakrátko nesmírně oblíbeným, a to nejen mezi poutníky, ale i nedělními výletníky. Po roce 1880 byla dřevěná pivní bouda nahrazena zděnou restaurací, postupně rozšiřovanou a upravenou. Přetrvala dodnes včetně svého biblického názvu, stejně jako studánka, dnes již ovšem jaksí přikrčená na okraji a nepřilíživě vyhledávaná současnými návštěvníky tohoto místa.

Grüß aus dem Waldrestaurant Mosesquelle, Matfersdorf

K původně osamělé budově lesní restaurace přibylo postupně hned několik objektů. Zřízeny byly kryté verandy s výhledem na Vratislavice a do lesa, taneční parket i besídka pro hudbu. Archiv Petra Kurtina

Výhodou Mojžíšova pramene bylo, že se nacházel na okraji luk nad Vratislavicemi. Jako zahradní restaurace byl tento podnik jaksi skrytý pod korunami stromů. Posezení zde tak bylo velmi příjemné i v parném létě. Archiv Marie Heidlásové

Mojžíšův pramen byl znám jako místo velkého veselí. Byl častým cílem školních výletů, procházek zaměstnanců kobercárny i turistů. Jen poutníků nahoru na Milíře postupně ubývalo.

Archiv Petra Kurtina

V besídce u restaurace vyhrávala taneční kapela, známé byly zdejší italské noci. Pamětníci vzpomínali i na podzimní slavnosti vína. Podnik byl ale otevřen též v zimě – to se zde konaly veselé masopustní olympiády v maskách.

Archiv Petra Kurtina